

JAK ZMNIĘJSZYĆ DEFICYT?

PRZYMLERZAJĄC SIĘ do reformy wielu, a zwłaszcza odpowiedzialnych za hutnictwo, obawia się niebezpieczeństwa nierówności. W naszym kombinacie mówi się wręcz o osmiu miliardach deficytu. Najczęściej umyślnie zastanawiają się nad możliwością wykorzystania istniejących rezerw produkcyjnych, materiałowych, kadrowych, organizacyjnych itp. Większość przetrwała waga problemu koncentruje swoją uwagę na konieczności zmniejszenia zatrudnienia, zapominając o tym, że spojrzenie na każdą rzecz z różnych stron pozwala na dostrzeżenie często prostych, a tym samym skutecznych rozwiązań.

Wychodząc z takiego założenia zwracamy się do wszystkich pracowników Kombinatu, aby złożyli swoje uwagi na temat możliwości zmniejszenia owych osmiu miliardów deficytu poprzez wykorzystywanie rezerw na własnym podwórku. Ze swej strony pozwalamy sobie zwrócić uwagę zainteresowanym, a zwłaszcza przyszłemu samorządowi pracownicznemu na niektóre, naszym zdaniem, narzucające się możliwości zwiększenia zysków Kombinatu oraz znacznego ograniczenia nadwyżki pracowników, bez konieczności zwalniania ich z pracy.

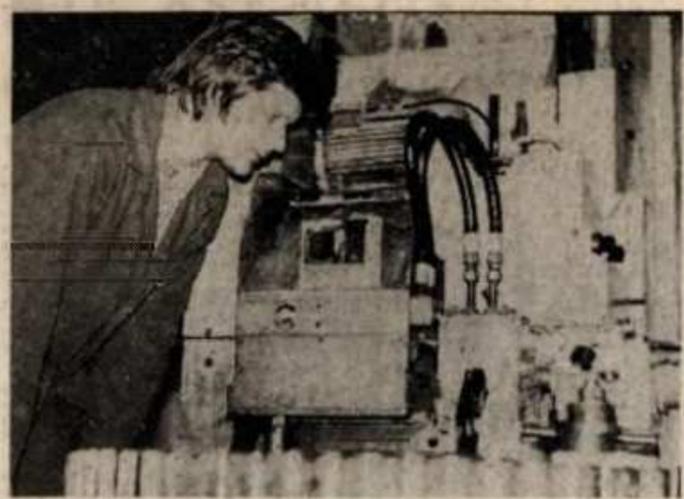
W celu lepszego pozbudowania naszego rozumowania pozwalamy sobie wykorzystać, za łaskawym pozwoleniem autora J. Nalezińskiego, doskonałe sformułowanie przez niego w ostatnim numerze „Głosu Huty Katowice” brzmiące: „Wydaje mi się, że jest nie tylko prawem, ale i obowiązkiem dobrego gospodarza podjąć innej decyzji niż ta, jaka wynika z poleceń, przepisów czy dokumentacji, jeżeli dokonana przez niego (czyli pracownika) analiza

ustalonych formalnie możliwości doposażalnych rozwiązań czy sposobów działania nie zapewni takich efektów, jakie mogą być osiągnięte przy zastosowaniu zasad wynikających z aktualnego stanu wiedzy, osobistego doświadczenia zawodowego czy własnej inwencji twórczej”.

Mając na uwadze fakt, iż przydługie wstępy zniechęcają czytelników, pozwalamy sobie wyliczyć niektóre rozwiązania, nie wymagające dodatkowych nakładów inwestycyjnych, o które teraz szczególnie trudno.

1. Zakład Transportu Samochodowego mógłby świadcząc odpłatnie usługi na rzecz zarówno przedsiębiorstw współpracujących, jak i osób prywatnych w zakresie przewozów osobowych i to-

Wydzielił M-22. Na zdjęciu Jerzy Piątek dozoruje wstawianie koła zębatego na szlifierze do zębienia typu ZST 1600, wyprodukowanej w NRD. (mas)

Wydzielił M-22. Na zdjęciu Jerzy Piątek dozoruje wstawianie koła zębatego na szlifierze do zębienia typu ZST 1600, wyprodukowanej w NRD. (mas)

DOKONCZENIE NA STR. 9

GŁOS HUTY KATOWICE

TYGODNIK WTOREK, 24 LISTOPADA 1981 NR 46 (347) ROK VIII CENA 3 ZŁ

DRUGA TURA

TRWA DRUGA TURA wyborów do organów Samorządu Pracowniczego w Hucie Katowice. Przeprowadzane jest przeliczenie we wszystkich okręgach wyborczych, za wyjątkiem samodzielnego obwodu wyborczego E-37, gdzie przedstawiciele do Rad Pracowniczych, oraz Ogólnego Zebrańia Delegatów wyłonieni zostali już w pierwszej turze, czyli w głosowaniu sędziowskim w ubiegłym październiku.

Zainteresowanie pracowników wyborami było znaczne, wzięło w nich udział około 75 procent uprawniających do głosowania. Na 39 mandatów do Rady obsadzono pięć, na 199 do Zebrania Ogólnego — 64. Pierwsza tura wyborów scharakteryzowała się przede wszystkim przez wyłonienie swego rodzaju preelekcję kandydatów i pozwolenie stwierdzić, którzy z pozostałych mają szansę, na przejęcie, którzy nie. Teraz o wybraniu decyduwać będzie kolejna i może ostateczna tura. Wybory kończą się we środę 25 listopada o godzinie 22.30. Oczekujemy wyników — trzy dni później. (j)

PALIWO W KANAL

W CZWARTEK, 19 listopada rano doszło na terenie Zakładu Transportu Samochodowego do zdarzenia, w wyniku którego zamierzona została ogromna ilość benzyny.

Przypadkowo kierownik autostacji spozaszczał paliwo do podziemnych zbiorników pomysł się w obliczeniach nie właściwie paliwo przywóz. Magazyner nie zwrócił na to uwagi. Zbiornik został przepełniony około 1500 litrów benzyny wydoszło się na pow. Cześć jej spłynęła kanalizacja burzowa, część stworzyła kałużę, część mogła przedostać się do przewodów kablowych i przepłynąć nimi pod pomieszczenia ZTS-u.

Interweniowała Straż Pożarna, plan pokryło wustwą plany, wydano zakaz prowadzenia prac spawalniczych.

Pomyłka w dodawaniu, chwila nieuwagi bardzo drogo kosztuje zakład. Zwłaszcza, że nie idzie nawet o pieniądze, lecz paliwo, z którego braliśmy się na każdym kroku.

BUDOWNICTWO JEDNORODZINNE

W URZĘDZIE Miejskim w Dąbrowie Górniczej odbyło się spotkanie przedstawicieli zarządu Zrzeszenia Pomocy Biologicznej Domków Jednorodzinnych z władzami miasta reprezentowanymi przez przewodniczącego KRN Jerzego Tańkowskiego i kierowników tych wydziałów urzędu, które mogą pomóc przyszłym inwestorom w realizacji ich zamierzeń.

Maciej Podharczyk i Jan Mazurkiewicz poinformowali przedstawicieli władz miasta o planach Zrzeszenia. Podstawowym hamulec w realizacji tych planów jest brak terenów w Dąbrowie Górniczej pod budownictwo jednorodzinne. W końcu rozmów ustalono, że w przyszłym dwóch tygodni Urząd Miejski dokona szczegółowej analizy wykorzystania terenów z Funduszu Pomocy Biologicznej Zrzeszenia. Sugrowano również, by w tej sprawie wystąpiło do władz miejskich innych miast Zagłębia oraz z oficjalnym pismem do wojewódzkiego architekta. Tak więc za dwa, trzy tygodnie uzyskana zostanie informacja o terenach, na których będzie można wznosić domki jednorodzinne. (Na)

DUŻYM wydarzeniem w organizacji partyjnej Huty Katowice można nazwać ostatnie Nadzwyczajne Plenum Komitetu Fabrycznego PZPR. Na jego nadzwyczajność, oprócz nieplanowanego zwołania członków, składały się ogłoszenie wyników przez Wojewódzką Komisję Kontroli Partyjnej oraz wyjątkowo burzliwa dyskusja. Stan emocjonalny zebranych zbuhwersowanych, krępujących pogłoskami o decyzjach WKKP, osiągnął szczytu gdy okazało się, że w kasynie żaden z upoważnionych do tego organów, Plenum na dzień dzisiejszy nie zwoływał. Po drobnej i rzeczowej dyskusji edukacyjnie Plenum doszli do wniosku, że istnieje jednak potrzeba, aby obrady się odbyły. Stwierdzono, że będzie to okazało do najwyższego zarządzenia na oczekiwane WKKP, które notabene wraz z sekretarzem KW Andrzejem Jurczakiem jest już w drodze do Huty. Przed oficjalnym zgłoszeniem wniosku o zwołanie Plenum, sekretarzem KW PZPR poinformowali zebranych o przebiegu rozmów w KW w Katowicach oraz podali fragmenty orzeczenia Komisji Kontroli Partyjnej.

DECYZJA JEST ROZBIEŻNOŚCI ZOSTAŁY

Na przerwie otwarto obrady Plenarnego posiedzenia KW. Tym razem na sali znajdował się już wyższy sekretarz KW (oprócz E. Gawarczyńskiego), członkowie zespołu orzekającego WKKP oraz sekretarz KW A. Jurczak. Przewodzący zebrań Andrzej Tomaszewski zapoznał zebranych z celem dla którego zostało zwołane Plenum informując, że jednym z tematów obrad są decyzje i wyniki prac WKKP w temacie, który 26 października KW stał do rozpatrzenia przez te kadencje. Niejako preludium do dyskusji było orzeczenie przez przedstawiciela zespołu orzekającego WKKP Uchwały tej komisji. Dokument dotyczy podsumowania dorobku wykładającego orzekającego rozpoczętego na wiosnę KW PZPR i Samorządu Marksiwistowsko-Leninowskiego po namyślnym zajęciu, jakie miało miejsce 26 października br. w biu-

DO WSZYSTKICH LUDZI DOBREJ WOLI

PONIŻEJ publikujemy dokument uchwalony na IV Plenum Komitetu Zakładowego PZPR Służb Techniczno-Ekonomicznych w dniu 17 listopada br. Relacja z obrad plenarnych tej organizacji partyjnej zamieszczamy na stronie 3.

Do wszystkich organizacji Huty Katowice Do wszystkich ludzi dobrej woli

Żadna z istniejących w Polsce sił społecznych nie działa w próżni, lecz w realnej przestrzeni społecznej, a kształcą której decydują partie i stowarzyszenia polityczne, kościoły i związki zawodowe, organizacje młodzieżowe oraz organizacje i zrzeszenia intelektualno-twórcze.

Z takiego też rozumienia polskiej rzeczywistości społecznej, wywodzi się gorąco żądanie porozumienia społecznego, koncepcji samokreowania niezależnie współdziałających części w imię prymatu całości — czas bowiem po temu najwyższy.

Apelujemy zatem do wszystkich członków załogi, by w mikroskali społeczności Huty ocenili i podjęli decyzję o akceptacji lub odrzuceniu szerokiego frontu porozumienia wszystkich sił społecznych.

Z apelem tym zwracamy się szczególnie do członków i przedstawicieli NSZZ „Solidarność”, proponując zwrócenie z drogi gnorowania rzeczywistości społeczno-politycznej zakładu, na rzecz podjęcia rozmów, przy stałym współnym dla wszystkich organizacji społecznych Huty.

Traktując ten apel jako przyczynek do przeniesienia dyskusji o realności idei frontu porozumienia na grunty naszego zakładu, zapraszamy przedstawicieli wszystkich działających w Hucie organizacji społecznych i politycznych do podjęcia jak my zadeklarowania swego stanowiska.

Ze względu na wyjątkową pilność sprawy, Plenum oczekuje ogłoszenia stanowisk i proponuje, aby pierwsze konsultacyjne spotkanie wszystkich delegacji odbyło się 30 listopada 1981 r.

DOKONCZENIE NA STR. 3

WPROWADZIŁEM SIĘ DO SUSZARNI...

PIERWSZE sygnały o zajmowaniu przez ludzi pralni i suszarni dotarły do Zakładowej Komisji Mieszaniowej Huty w lipcu tego roku. Po kilku tygodniach do ZKM, dyrekcji i działu mieszkaniowego zaczęły napływać podania od pracowników, którzy prosili, by przydzielić im na mieszkania pomieszczenia przeznaczane dotychczas na pralnie i suszarnie.

Do końca października takich podań naziębierało się około dwudziestu. Dwudziestka hucyckich podań wprowadziło się na ostatnie kondygnacje budynków funkcyjnych przy ul. Cedlera i Czerwonych Szteńdarów w Górnym. Po samowolnym zajęciu tych pomieszczeń zaczęły się one udęgać o zalegalizowanie ich bezprawnych czynów. Jaki przebieg miała ta niecodzienna historia?

Podań

Treść wszystkich była podobna: „Zwracam się z prośbą o przydzielenie suszarni przeznaczonych na mieszkanie w bloku przy ul. Cedlera w Dąbrowie Górniczej naszemu pracownikowi Zdzisławowi K. Wymiarony zatrudniony jest na budowie Huty Katowice od 1976 roku. Obywatel Zdzisław K. wraz z rodziną zajmował kawalerię o metrażu 20 m kw., zawilgoconą, bez bieżącej wody, w której warunki nie sprzyjały go do zajęcia suszarni w porozumieniu z lokatorami budynku. Wymieniony dokonał w niej remontu i przełożenie na kwotę 30 tys. zł. W związku z tym, że nasze państwo nie dysponuje mieszkalnymi pomieszczeniami i udzielenie decyzji na zajęcie lokali. Na końcu podań dopisano: „Oś. Z. K. jest członkiem Npółdziałal. Mieszaniowej w Dąbrowie”.

Dowiedziałem się od kolegi

Krzysztof S. pracuje w wydziale walcowniczym. Jest jednym z tych, którzy wprowadzili się „na dziko” do służebnej mieszkaniowej bloku pralni. Krzysztof ma 35 lat, żonę i półroczne dziecko. Żona przebywa na urlopie bezpłatnym. — Zajmuję suszarnię, gdyż nasza sytuacja była z dnia na dzień gorsza. Mieszkałem w służbowym mieszkaniu matki, która jest woźną

Na zdjęciu Wacław Godzisz, operator największej maszyny w Hucie — zwalotarko-ladowniczej pracującej na składowisku bafarowych rudy. Marek Szabłowski

DOKONCZENIE NA STR. 5

JAK ZMNIĘSZYĆ DEFICYT?

DOKONCZENIE ZE STR. 1

warowych, diagnostyki i remontów pojazdów, zabezpieczenia antykorozyjnego i konserwacji.

2. Służba Głównego Konstruktora, mająca chyba najlepsze w kraju wyposażenie, mogłaby świadczyć usługi w zakresie opracowywania dokumentacji technicznej, np. na części zamienne do maszyn hutniczych na potrzeby całego hutnictwa.

3. Służba Głównego Mechanika mogłaby przyczynić się do wzrostu dochodów przedsiębiorstwa poprzez optymalne wykorzystanie posiadanego parku maszynowego, np. produkując części zamienne, świadcząc usługi stolarskie, produkując narzędzia rolnicze i inne, w tym dla motoryzacji i mechanizacji.

4. Służba Głównego Energetyka mogłaby m. in. świadczyć usługi w zakresie lokalizacji i usuwania uszkodzeń kabli, badania i atestowania sprzętu ochronnego, przekształtników, instalacji przeciwporażeniowych, remontów maszyn elektrycznych, przyrządów pomiarowych oraz zakładania i napraw instalacji elektrycznych, a także wykonywania ekspertyz i bilansów w branży ciepłowniczej.

5. Służba Głównego Automatyka mogłaby np. świadczyć usługi w zakresie techniki, remontu elektronicznego sprzętu powszechnego użytku, sprzętu komputerowego i aparaty kontrolno-pomiarowe.

6. Służba Naczelnego Technologa mogłaby opracowywać dokumentację technologiczną na potrzeby całego hutnictwa.

7. Zakład Badawczo-Rozwojowy może świadczyć usługi z zakresu badań metalograficznych, metaloznawczych itp.

8. Służba Głównego Informatyka mogłaby świadczyć usługi z zakresu związanego z oprogramowaniem i wykorzystywaniem elektronicznych maszyn cyfrowych.

9. Dział Szkolenia wraz z zespołem szkół zawodowych mógłby szkolić pracowników dla innych zakładów np. spawalników, operatorów a także w ramach szkolenia wykonywać proste części niezbędne do remontu urządzeń i maszyn.

10. Istnieje ponadto możliwość świadczenia usług w zakresie fotografii przemysłowej, małej poligrafii itp.

Jesteśmy przekonani, że nasze zestawienie stanowi zaledwie cząstkę tego, co mogą zauważyć wokół siebie pracownicy poszczególnych wydziałów czy służb i ogranicza się jedynie do wskazania jednego z możliwych sposobów podejścia do rozwiązywania problemów tak bardzo wspaniałych dla przyszłych losów Kombinatu.

Wierzymy, że wspólnym wysiłkiem myślowym całej załogi uda się nam zlikwidować jeszcze jedną przeszkodę na drodze wiodącej do wdrożenia reformy gospodarczej.

**JANUSZ JAKUBÓW
STANISŁAW DZIECHCIAREK**

PRZESUWAJĄC się od ponad roku przez nasz kraj fala odnowy nie omija chyba żadnej z latwiejszych dziedzin naszego życia. Zróżnicują się przepisy, sposoby, wyzyskują się struktury. W wielu przypadkach łatwo to można spostrzec. Bywa jednak, że istotne i mierzony nadzieję korzystnie zmiany zachodzą w tych sferach, które nigdy nie pozostają na światełku naszej społeczno-zawodowej codzienności, mają istotny wpływ albo raczej winny mieć istotny wpływ na kształt, na przykład, naszego przemysłu, naszej Huty. Z całą pewnością dziedzinę tę stanowi wynalazczość pracownicza. Pewne ożywienie działalności na tej niwie obserwowane w Kombinacie od mojego trzech lat, do końca lata ubiegłego roku nie miało właściwie zbyt wielkiej szans powodzenia. System starożytny o być albo nie być wynalazczości był wadliwy. Jak pamiętamy zawsze otaczała go mgiełka niedomówień, jakiejś kumoterskiej elitarności, rozumiania się z prawem i to nie tylko

istotne zmiany zachodzą w związku z wydaniami omawianego zarządzenia w schemacie powiązań organizacyjnych-funkcyjnych służb i osób upoważnionych do załatwiania spraw wynalazczości w Kombinacie. Oczywiście praktycznym centrum prowadzenia tej działalności pozostaje nadal, a może właśnie dopiero teraz, dział wynalazczości i ochrony patentowej Kombinatu. Dział w swej pracy, której ramy zostały szczegółowo określone w zarządzeniu wspierany będzie przez cały zespół wynalazczości dla wydziałów: surowcowych i transportu, walcownic i stalowni, koksowni i pozostałych oraz służb utrzymania ruchu. Przy omawianiu pracy zespołu warto chyba znowu sięgnąć do omawianej już wcześniej instrukcji. Do ich zadań należy będąc w ścisłym kontakcie z kierownikami i respektowaniu wszelkich ustaleń kierownika działu wynalazczości i ochrony patentowej, organizowanie pracy w zakresie wynalazczości na określonym odcinku działania wraz z

POPLENIZERZE

ANONSWANNA przez nas w 44 numerze „Głosu” popularna wystawa marlarstwa rzeźby i fotografii udoświadczona została zaplanowaniem. Miałoby to miejsce 17 listopada o godzinie 18 w reprezentatywnej sali tanecznie-wystawowej ZCK-O. Fakt że wazoch miazgody odnotowano. Wydarzenie to tym bardziej zachęca do wzięcia udziału w uroczystościach co prawda okresie swojego prosperowania nie miało jeszcze okazji do rozważania zapraszania na wystawę nie widział grubo wzrości. Nie ma co ukrywać że bez względu na jakość tego typu wystaw zawsze jest to powód do zadowolenia a czasem nawet dumy. Wystawa jest zawsze efektem długotrwałej pracy wielu ludzi a w obecnych czasach wysłuch tej twórczości jest wyjątkowo trudnym i nęknącym artystów, przede wszystkim amatorów.

Uroczystość otwarcia nie była nieszczęśliwie okazy. Nie dotrzymał tak zwana frekwencja, o której kierownik ZCK-O wyraził się, że lepsza taka jaka jest, niż sztuczna tak nachalnie urządzana w poprzednich latach. Tradycja jednak zwyciężyła. Przebieg wspaniałego, wyjątkowo mowej i oficjalnie zaproszono.

Nasze pierwsze wrażenie z wystawy jest bardzo pozytywne. Obrazy, fotografie i jesion obokpaty rzeźby stanowią zgarnięte skomponowana całość. Dodając do tego czystą, dobrze oświetloną salę, w której można się wysłuchać w spokoju i skupieniu kontemplanować nad walorami dzieł i twórcy. Kompozycją wystawy jest etablowy plastik domu kultury Jadwigi Pańskiej. Pani ta jest również twórcą i kierowniczką artystycznym grupą. Z tej to właśnie najdowodniejszy grup. Że wystawa prezentuje prace Bogusława Kramaja i Stanisława Pancerza z fotografii oraz Jana Holaka, Stanisława Mroczkowskiego, Andrzeja Nadziakowskiego i Władysława Krczyńskiego z plastyki. Wszystkie prace te-

matycznie związane są z miejscem pleneru, który jak informowaliśmy odbył się w Kąkociemnie nad Wisłą. Prace fotograficzne przedstawiają pejzaże, architektury i scenki rodzajowe z życia w małym miasteczku. Nie zwracając uwagi na jakość techniczną zdjęć trudności materialnywej ocenić je trzeba jako prace dobrze zapowiadające się fotografików amatorów. Pozorna monotonia bijąca z ekspozycji nie powinna nikogo zrazić do całej wystawy bowiem przy bliższym przestudiowaniu każdego eksponatu można dostrzec niekiedy myślisz która to właśnie stworzyła dzieła. Plastyka na wystawie reprezentowana jest przez akwarele, pastel, rysunki nőrkiem i płótna olejne. Jeżeli te obrazy można potrząsnąć jakożakimś stylowi malarskiemu to na pewno będzie to nurt reprezentowany przez naturalistów i kolorystów.

Lokal z wystawą będzie można odwiedzić odsłonięciu w godzinach popołudniowych. Po pewnym czasie cała ekspozycja zostanie przeniesiona do Huty na korytarz z wieszaków. Za kilka miesięcy plastyki ZCK-O planują otwarcie nowej ekspozycji.

WYJĄTKOWO tej jesieni obrodziły tam wystawy twórców amatorów. Obok bogatej ekspozycji w ZCK-O zorganizowano także pokaz prac artystów z przedsiębiorstwa Budowlanych działających pod szyldami Domu Kultury Budowlanych. Jest to już druga wystawa rzeźby i malarstwa, która gości w budynku administracyjnym Przedsiębiorstwa Usług Socjalnych. Wystawa poprzedziła reklamowanie na naszym terenie miały być przedmiotem na imno osiedla i tam, udostępniona zwiedzającym. Nie lacking jednak się nie udało a nie udało.

Wydarzenie prace można jeszcze oglądać do 25 listopada.

WYNAŁAZCZOŚĆ NA TWARDYCH NOGACH

wynalazczym, czy w końcu wynalazczego napsensu przechodzącego w groteskę. Ludzie, którzy w te sprawy są autentycznie zaangażowani: doskonale znali sposoby na zmianę piramid nieprawdowości ale wiedzieli również, że sposób to jeszcze nie system. Aby można było mówić o organizowaniu systemu, o zmianach strukturalnych musi najpierw powstać oparty o dowiedzenia i obserwacje dokument z konkretnymi przepisami. Zmiany, o których mowa przygotowywane były w naszej Hucie przez ludzi z wynalazczości od długiego czasu i osłabianiem szanownymi odpowiednim zarządzaniem regulowały sprawy w ramach Kombinatu. Dokument ten nosił nazwę: „Zarządzenie nr 13/81 naczelnego dyrektora Kombinatu Metalurgicznego — Huta Katowice z dnia 31 lipca 1981 r. w sprawie organizacji działalności w zakresie wynalazczości pracowniczej i ochrony patentowej”. Zarządzenie to porządkujące wiele podstawowych spraw ale i dotyczące szeregu drobnych urosło po wydrukowaniu w dość pokatą księżyczkę, ale chyba gra jest warta świeczki. Trudno je oczywiście w całości omówić w tak krótkim materiale tym bardziej, że zaopatrzono one jest w dwa załączniki, czyli instrukcje o organizacji działalności związanej z wynalazczością pracowniczą i instrukcję o ochronie patentowej. Przypatrzymy się więc postanowieniom wstępnych tej pierwszej instrukcji. Mają one na celu ustalenie organizacyjnych form prowadzenia obsługi administracyjnej z zakresu wynalazczości; podział kompetencji, uprawnień i odpowiedzialności z zakresu wynalazczości pracowniczej. Przynoszą także wymagania stawiane zrealizowaniem projektów wynalazczych, zasady i tryb zgłaszania, opiniowania i podejmowania wszelkich decyzji dotyczących tych projektów, dalej wdrażanie i obliczenie efektów ekonomicznych i innych korzyści wynikających z zastosowania wynalazków. W instrukcji można również znaleźć system wypłacenia wynagrodzeń oraz nagród za wdrożone pomysły, zasady i tryb wywoływania brygad racjonalizatorskich oraz rozpowszechnianie projektów wynalazczych. Oczywiście należy zaznaczyć, że instrukcja ta nie może być dokumentem zastępującym ogólnie obowiązujących przepisów prawnych dotyczących wynalazczości pracowniczej.

przestrzeganiem obowiązujących przepisów i egzekwowaniem ustalonych trybu postępowania przy zgłaszaniu rozpatrywaniu, wdrażaniu, ustalaniu efektów oraz wypłat wynagrodzeń za projekty wynalazcze. Zespoły przejmują szereg obowiązków o charakterze administracyjnym takich jak: kierowanie zgłoszeń do uzyskania niezbędnych opinii, głównie do właściwych branżowych służb, przygotowywanie dokumentów umożliwiających podjęcie decyzji przez upoważnioną osobę czy przekazywanie przyjętych projektów do zainteresowanych jednostek w celu ich realizacji i obliczenia efektów ekonomicznych. Służba głównego księgowego otrzymywając też będzie od zespołów wynalazczości projekty w celu zweryfikowania i zabezpieczenia wyliczonych efektów. Sporządzać będą też odpowiednie dokumenty dotyczące wypłat wynagrodzeń dla twórców projektów i nagród za udział oraz przyspieszenia ich realizacji. Do działań, którym zespoły powinny poświęcić szczególne dušo uwagi, należy będzie bieżące i okresowe analizowanie stanu wynalazczości w danej jednostce wraz ze sporządzeniem informacji i sprawozdawczości w tym zakresie i kontroli realizacji i stosowania projektów wynalazczych. W dziale wynalazczości zaznaczono już, że do spraw naprawiających a wyjaśnionych przez wydane zarządzenie należy trzy sprawy: uporzędkowanie (a właściwie zrewolucjonizowanie) kwestii terminu opracowania dokumentacji technicznej, umożliwienie rzeczywistego wyznaczenia za liczenie efektów ekonomicznych oraz uruchomienie właściwego systemu rozliczenia nagród za przyspieszenie i realizację projektu wynalazczego. Byłoby trudem opisywanie korzyści płynących z właściwie funkcjonującego ruchu wynalazczego i jeśli powstaje zgłoszenie propozycji dalszego usprawnienia tej działalności, wykręcania przez to dodatkowych efektów, zachęcenia do sprzeciwiania niedługo nie znakomitych projektów nie widzących światła dziennego tylko w związku z barierą formalno-administracyjną, to dziwić musi fakt, nazwijmy to delikatnie obojętnego podchodzenia do sprawy głównie przez kierownictwo wydziałów czy zakładów.

PIOTR WASIKOWSKI

CZY BĘDZIE LEPIEJ?

liwości. Różnica „przed” i „teraz” jest taka, że aktualnie nad EC nie wisi ciężar obowiązku. Przy okazji działań ochrony środowiska chciałby zdemontować ploki na temat wyłączenia elektrofilów w godzinach nocnych — z badań działu wynika, że zjawisko takie nie ma miejsca. Punktów podobnych do EC jest w Hucie moc. Nie pyla aż tak bardzo, ale ciągle chyba nie dotarło do świadomości wielu osób, że zjawiska takie „za szkodliwie”, iż warunki ich pracy będą się poprawiać. Niekoniecznie radykalnie, często po trochu, ale zawsze. Ochronie środowiska przybyło pracowników. Zbliża się już do stanu osobowego projektowanego w ramach I etapu budowy Huty. Walczono o to długo, wreszcie postulat ten został zrealizowany. Jednak póki co bezpieczeństwa nie zachowując się nadmiernie to teraz przytępliła również „do przodu”. Przybyło ludzi, jednak niekoniecznie takich, jakich dzieło ten potrzebował. Wskazuje nowe przyjeżdżających pracowników trzeba dopiero przekonać, by uczynić z nich poniarów „całą sobą”, mogących pracować samodzielnie, samodzielnie rozwiązywać nowe dla nich problemy.

Wspólnie z Instytutem Medycyny Pracy w Sosnowcu podjęty będzie cykl naukowy — przebadanie wszystkich stanowisk pracy w Hucie ze względu na nakładanie się na nich różnych warunków szkodliwych. Przy okazji wypracowany zostanie kompleksowy system takich badań, dotąd w hutnictwie nie istniejący. IMP (a metodyka, ochroniarze z Huty przeprowadzą powtórki. Temat winien został zakończony w piórczym kwartale roku 1983. Powoływano na przeprowadzenie dokładnej weryfikacji kategorii zatrudnienia ze względu na stopień rzeczywistego zagrożenia pracowników, a także pozwoli określić realny stopień nowoczesności Huty w zakresie ochrony środowiska pracy ludzkiej. Działania te prowadzić jednak będą nie tyle ku kolejnym rekompensatom, co ku podejmowaniu równości technicznych, mających spowodować poprawę. I znowu wpływa nam pytanie: postawione na wstępie. Czy ochrona środowiska zbada i stwierdzi, ale jaka jest gwarancja, że pójdą za tym realne działania, zmieniające sytuację na lepszą? Trudno przypaść, że taką gwarancję daje anekt do Zarządzenia 2/79 DN w sprawie wprowadzenia „załącznik dodatkowych ochrony środowiska”. Iam w tym wprowadzić ochroniarzom prawo wnioskowania o zatrzymywanie maszyn i urządzeń wpływających szkodliwie na środowisko, ale musiałoby, że nawet po wysunięciu takiego wniosku, zostanie on rzeczywiście zrealizowany. Nie obrażając nikogo, chcemy przypomnieć, że Isolała niedługo funkcja Związkowego Inspektora Ochrony Pacy i miał on nawet prawo do wydawania poleceń o zatrzymywaniu takich zakładów. I nie podlegał dyrektywie przedsiębiorstwa...

„Papiery smok”, jakim jest anekt nógodzi nie przeszcasa. Z jednej strony trzeba zatem wierzyć w dobrą wolę dyrekcji, a z drugiej („strzeżone Pan Bóg szczęć”) otwiera się rola dla związków zawodowych w wymuszaniu to, co można już dziś uzyskać i poprawić, bo z pieniędzmi (tak gdyby nieco kruch było. (j)

